

Chinese Students' Satisfaction with Learning at Dhurakij Pundit University

Thuntuch Viphatphumiprathes

Ph.D. (Population Education), Assistant Professor

Faculty of Arts, Dhurakij Pundit University

Abstract

The purposes of this research were: 1) to study Chinese students' satisfaction with learning at Dhurakij Pundit University; and 2) to study factors relating to their satisfaction. A survey was conducted by means of questionnaires given to 147 Chinese undergraduate students at the Faculty of Business Administration (Thai Program), Dhurakij Pundit University in the first semester of the academic year 2014. Descriptive statistics and Chi-square test were used to analyze the data collected.

The results revealed that: 1) their overall satisfaction with learning at Dhurakij Pundit University were at high levels ($\mu = 3.53$, $\sigma = 0.64$). When considering each item, it was found that the three items that received the highest satisfaction levels were physical environment on campus ($\mu = 3.95$, $\sigma = 0.93$), services of library and study rooms ($\mu = 3.90$, $\sigma = 0.87$), and learning activities/ instructors' ability to convey knowledge of the subject ($\mu = 3.85$, $\sigma = 0.81$). The three items that received the lowest satisfaction levels were IT services on campus such as computers and Wi-Fi ($\mu = 3.20$, $\sigma = 1.17$), daily expenditures ($\mu = 2.95$, $\sigma = 1.01$), and tuition fee ($\mu = 2.82$, $\sigma = 1.16$). 2) Factors relating to their overall satisfaction were their learning experiences from the university, image of the university, and preparation before studying abroad.

Keywords: Satisfaction, Learning, Chinese Students, University

ความพึงพอใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการเรียน ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ธัญรัช วิภัติภูมิประเทศ

ปร.ด. (ประชากรศึกษา), ผู้ช่วยศาสตราจารย์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการเรียนในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และ 2) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการเรียนในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจจากนักศึกษาจีนที่กำลังเรียนในระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ (หลักสูตรภาษาไทย) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ภาคการศึกษาที่ 1/2557 จำนวน 147 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และการทดสอบไคสแควร์

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาจีนมีความพึงพอใจต่อการเรียนในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ในภาพรวมที่ระดับมาก ($\mu = 3.53$, $\sigma = 0.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับความพึงพอใจสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพในมหาวิทยาลัย ($\mu = 3.95$, $\sigma = 0.93$) การบริการด้านห้องสมุดและห้องทำงานเพื่อให้นักศึกษาใช้ในการค้นคว้าหรือเรียนรู้ด้วยตนเอง ($\mu = 3.90$, $\sigma = 0.87$) และกิจกรรมการเรียนการสอน/ความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาของอาจารย์ ($\mu = 3.85$, $\sigma = 0.81$) สำหรับความพึงพอใจที่ต่ำสุด 3 ลำดับ ได้แก่ การบริการด้านเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัย เช่น คอมพิวเตอร์ และ Wi-Fi ($\mu = 3.20$, $\sigma = 1.17$) ด้านค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ($\mu = 2.95$, $\sigma = 1.01$) และด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน ($\mu = 2.82$, $\sigma = 1.16$) 2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเรียนในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ของนักศึกษาจีน ได้แก่ ประสิทธิภาพที่ได้รับขณะเรียนในมหาวิทยาลัย ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และการเตรียมความพร้อมก่อนมาเรียนในประเทศไทย

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ การเรียน นักศึกษาจีน มหาวิทยาลัย

บทนำ

ในแต่ละปีมีนักศึกษาต่างชาติเดินทางไปศึกษาต่อต่างประเทศเป็นจำนวนมาก จากข้อมูลในปี พ.ศ.2553 ของ UNESCO Institute for Statistics (2012) พบว่า มีนักศึกษาจำนวน 3.6 ล้านคน ได้ลงทะเบียนเรียนระดับอุดมศึกษาในต่างประเทศโดยเพิ่มขึ้นจากจำนวน 2 ล้านคน ในปี พ.ศ.2543 ทั้งนี้ นักศึกษาที่เดินทางไปศึกษาต่อต่างประเทศมากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ นักศึกษาจีน นักศึกษาอินเดีย และนักศึกษาเกาหลีใต้ สำหรับกรณี นักศึกษาจีนซึ่งเป็นกลุ่มที่ไปศึกษาต่อต่างประเทศมากที่สุด นั้น (562,889 คน) พบว่า ประเทศปลายทางที่เดินทางไปศึกษาต่อ 3 ลำดับแรก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา (126,468 คน) รองลงมา คือ ออสเตรเลีย (87,588 คน) และญี่ปุ่น (86,553 คน) ทั้งนี้ นักศึกษาจีนส่วนหนึ่งได้เดินทางมาศึกษาต่อในประเทศไทย (8,993 คน) โดยนักศึกษาจีนถือได้ว่าเป็นกลุ่มนักศึกษาต่างชาติที่เข้ามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของไทยมากที่สุด (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา, 2556)

จากการเพิ่มขึ้นของนักศึกษาจีนที่ไปศึกษาต่อต่างประเทศ จึงทำให้มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาจีนที่ศึกษาต่อในต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ซึ่ง Henze & Zhu (2012) ได้รวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีการศึกษาในประเด็นต่างๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการตั้งแต่การเตรียมตัวก่อนเรียน ระหว่างเรียน และภายหลังจากการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาจีน เช่น การศึกษาเกี่ยวกับประสบการณ์การเรียน ความสามารถทางวิชาการ ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ การใช้ชีวิตในต่างประเทศ การปรับตัวทางจิตวิทยา การปรับตัวทางการเรียน ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนในต่างประเทศ การปรับตัวเมื่อเดินทางกลับประเทศจีน และการอยู่พำนักต่อในต่างประเทศ

สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาประเด็นความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนของนักศึกษาจีนในบริบทสังคมไทย โดยศึกษากับนักศึกษาจีนที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ (หลักสูตรภาษาไทย) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ซึ่งทางมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มีโครงการความร่วมมือในการจัดทำหลักสูตรร่วมกับมหาวิทยาลัยต่างๆ ในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เช่น มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี (Guangxi University for Nationalities) มหาวิทยาลัยฟู่เออร์

(Pu Er University) และมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศ กวางสี (ตงฟาน) (Guangxi University of Foreign Languages)

จากการศึกษาแนวคิดเรื่องความพึงพอใจของนักศึกษา (Student Satisfaction) อธิบายได้ว่า ความพึงพอใจของนักศึกษา (Maringe & Gibbs, 2009; Stoltenberg, 2011) คือ การประเมินของนักศึกษาต่อการบริการของมหาวิทยาลัย ตลอดจนสภาวะแวดล้อม และประสบการณ์การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย โดยส่วนใหญ่ ความพึงพอใจของนักศึกษามักถูกศึกษาในมิติกลยุทธ์ด้านคุณภาพการให้บริการของมหาวิทยาลัยเพื่อที่จะตอบสนองความต้องการของนักศึกษาในฐานะที่เป็นลูกค้า และเพื่อการแข่งขัน อย่างไรก็ตาม งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาจีนที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เพื่อที่จะสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกรักพอใจ/ความชอบ และปัญหาต่างๆ ที่นักศึกษาจีนได้รับ และเพื่อที่จะให้ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาหรือช่วยเหลือในเรื่องที่นักศึกษาจีนต้องการ

ผู้วิจัยได้ทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Arambewela & Hall, 2008; Douglas, Douglas & Barnes, 2006; Ho, Li, Cooper & Holmes, 2007; Maringe & Gibbs, 2009; Songsathaphorn, Chen & Ruangkanjanases, 2014; Wang, Taplin & Brown, 2011; Yang, Li & Sligo, 2008) เพื่อนำมาใช้เป็นกรอบในการศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ของนักศึกษาจีนในครั้งนี้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเรียนของนักศึกษาจีน โดยศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (วิชชุตา คัมภีร์เวช และ ปรีชา วิจิตรธรรมรส, 2557; Zhou, คุณวุฒิ คนฉลาด และ สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์, 2556; Arambewela, Hall, & Zuhair, 2004; British Columbia Ministry of Advanced Education, 2003; Clemes, Cohen, & Wang, 2013; DeShields Jr., Kara, Kaynak, 2005; Songsathaphorn, Chen & Ruangkanjanases, 2014; Tessema, Ready & Malone, 2012; Wang, Taplin & Brown, 2011; Yang, Li, & Sligo, 2008) ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ ชั้นปี) ประสบการณ์ที่ได้รับขณะเรียนในมหาวิทยาลัย ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และการเตรียมความพร้อมก่อนมาเรียนในประเทศไทย ซึ่งผู้วิจัยจะนำข้อค้นพบที่ได้ไปสู่การให้ข้อเสนอแนะเพื่อสร้างความพึงพอใจให้แก่นักศึกษาจีนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาจีน ที่มีต่อการเรียนในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการเรียนในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

นิยามศัพท์

1. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจ/ความชอบของนักศึกษาจีนที่มีต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ความพึงพอใจดังกล่าวแบ่งออกเป็น 12 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร (ความรู้ที่ได้รับและเนื้อหาของวิชาที่มีความทันสมัย) 2) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาของอาจารย์ 3) ด้านเอกสารประกอบการสอน 4) ด้านความช่วยเหลือ/คำแนะนำของอาจารย์ 5) ด้านความช่วยเหลือ/คำแนะนำของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย 6) ด้านกฎระเบียบ/ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย 7) ด้านเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัย และการบริการของหอสมุดเพื่อการค้นคว้า/เรียนรู้ด้วยตนเอง 8) ด้านการจัดกิจกรรมทางสังคมและวัฒนธรรม 9) ด้านความปลอดภัยในชีวิต 10) ด้านหอพักและสิ่งอำนวยความสะดวก 11) ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพภายในมหาวิทยาลัย และ 12) ด้านค่าใช้จ่ายในการเรียนและการใช้ชีวิต
2. การเตรียมความพร้อมก่อนมาเรียนในประเทศไทย หมายถึง การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาจีนก่อนที่จะมาเรียนที่ประเทศไทยประกอบด้วยด้านภาษาไทย ด้านการเรียน และด้านการใช้ชีวิต
3. ประสบการณ์ที่ได้รับขณะเรียนในมหาวิทยาลัย หมายถึง การประเมินประสบการณ์ที่นักศึกษาจีนได้รับในขณะที่เรียนในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้แก่ (1) การเรียนที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ช่วยพัฒนาความรู้และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้แก้ปัญหาได้จริง (2) การเรียนที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้จะช่วยให้มีความก้าวหน้าไปสู่อาชีพที่วางแผนไว้ และ (3) การเรียนที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้จะช่วยพัฒนาทักษะทางธุรกิจจนประสบความสำเร็จในการทำธุรกิจในอนาคต
4. ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หมายถึง การรับรู้ของนักศึกษาจีนเกี่ยวกับภาพลักษณ์และชื่อเสียงของ

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตทั้งในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และความประทับใจของนักศึกษาที่มีต่อมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ขอบเขตการวิจัย

1. ด้านประชากร: งานวิจัยนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาจีนทุกคนที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ (หลักสูตรภาษาไทย) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ภาคการศึกษาที่ 1/2557
2. ด้านตัวแปร: ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ ชั้นปี) ประสบการณ์ที่ได้รับขณะเรียนในมหาวิทยาลัย ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และการเตรียมความพร้อมก่อนมาเรียนในประเทศไทย ส่วนตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ซึ่งประกอบด้วย 12 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร (ความรู้ที่ได้รับและเนื้อหาของวิชาที่มีความทันสมัย) 2) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาของอาจารย์ 3) ด้านเอกสารประกอบการสอน 4) ด้านความช่วยเหลือ/คำแนะนำของอาจารย์ 5) ด้านความช่วยเหลือ/คำแนะนำของเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย 6) ด้านกฎระเบียบ/ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย 7) ด้านเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัย และการบริการของหอสมุดเพื่อการค้นคว้า/เรียนรู้ด้วยตนเอง 8) ด้านการจัดกิจกรรมทางสังคมและวัฒนธรรม 9) ด้านความปลอดภัยในชีวิต 10) ด้านหอพักและสิ่งอำนวยความสะดวก 11) ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพภายในมหาวิทยาลัย และ 12) ด้านค่าใช้จ่ายในการเรียนและการใช้ชีวิต

ประชากร

ประชากรในงานวิจัย คือ นักศึกษาจีนที่ลงทะเบียนเรียนในระดับปริญญาตรีของคณะบริหารธุรกิจ (หลักสูตรภาษาไทย) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ซึ่งเป็นนักศึกษาในโครงการความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตและมหาวิทยาลัยในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ประจำภาคการศึกษาที่ 1/2557 ซึ่งพบว่า มีจำนวน 154 คน เนื่องจากมีจำนวนประชากรไม่มาก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรทุกคน ทุกรูปแบบ ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมาเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นจำนวน 147 คน หรือคิดเป็นอัตราการตอบกลับร้อยละ 95.5 โดยประกอบด้วยนักศึกษาจีนที่มาจาก

มหาวิทยาลัยชนชาติกวางซี (Guangxi University for Nationalities) จำนวน 95 คน รองลงมา คือ นักศึกษาจีนจากมหาวิทยาลัยปูเออร์ (Pu Er University) 27 คน มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางซี (ตงฟาน) (Guangxi University of Foreign Languages) 12 คน มหาวิทยาลัยอื่นๆ เช่น มหาวิทยาลัยเป่ย์หัง (Beihang University) และมหาวิทยาลัยเกษตรยูนนาน (Yunnan Agricultural University) 9 คน และมหาวิทยาลัยคุนหมิง (Kunming University) 4 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ซึ่งแปลเป็นภาษาจีน สำหรับขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังกล่าว มีดังนี้

1. ทบทวนแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย 5 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษาจีน ตอนที่ 2 การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาจีน ตอนที่ 3 ประสบการณ์ที่ได้รับจากมหาวิทยาลัย ตอนที่ 4 ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และตอนที่ 5 ความพึงพอใจ โดยคำถามในตอน 2-5 มีลักษณะเป็นคำถามให้แสดงความคิดเห็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด (5) มาก (4) ปานกลาง (3) น้อย (2) และน้อยที่สุด (1)

2. ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถาม ซึ่งพบว่าค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 แสดงว่า ข้อคำถามในแบบสอบถามนี้สามารถวัดได้ครอบคลุมตามเนื้อหา

3. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาแปลเป็นภาษาจีน ซึ่งมีขั้นตอน คือ ให้ผู้เชี่ยวชาญคนไทยแปลแบบสอบถามเป็นภาษาจีน และหลังจากนั้น จึงนำแบบสอบถามที่แปลเป็นภาษาจีนแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญคนจีนที่ทราบภาษาไทยตรวจสอบเนื้อหาซ้ำอีกครั้ง

4. หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยนำไปทดสอบกับนักศึกษาจีน 35 คน พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคที่ระดับ 0.94 แสดงว่าเป็นแบบสอบถามที่ให้ผลการวัดที่เชื่อมั่นได้และเหมาะสมที่จะนำไปใช้เก็บข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนในมหาวิทยาลัย ประสบการณ์ที่ได้รับในขณะที่เรียนในมหาวิทยาลัย ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และการเตรียมความพร้อมก่อนมาเรียนในประเทศไทยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดเกณฑ์ประเมินและความหมาย ดังนี้ 1.00-3.50 (น้อย) และ 3.51-5.00 (มาก) สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการเรียนในมหาวิทยาลัยใช้การทดสอบไคสแควร์

ผลการวิจัย

1. ความพึงพอใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการเรียนในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

จากการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาจีน ที่มีต่อการเรียนในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ พบว่า นักศึกษาจีนมีความพึงพอใจในภาพรวมที่ระดับมาก ($\mu = 3.53, \sigma = 0.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สรุปได้ว่า นักศึกษาจีนมีความพึงพอใจสูงสุด 3 ลำดับแรกซึ่งอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพในมหาวิทยาลัย ($\mu = 3.95, \sigma = 0.93$) ด้านการบริการด้านห้องสมุดและห้องทำงานเพื่อให้นักศึกษาใช้ในการค้นคว้าหรือเรียนรู้ด้วยตนเอง ($\mu = 3.90, \sigma = 0.87$) และด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาของอาจารย์ ($\mu = 3.85, \sigma = 0.81$) ในขณะที่ความพึงพอใจที่ต่ำสุด 3 ลำดับซึ่งอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ด้านการบริการด้านเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัย เช่น คอมพิวเตอร์ และ Wi-Fi ($\mu = 3.20, \sigma = 1.17$) ด้านค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ($\mu = 2.95, \sigma = 1.01$) และด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน ($\mu = 2.82, \sigma = 1.16$)

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการเรียนในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

จากการทดสอบไคสแควร์ ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 1 พบว่า

1) เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนในมหาวิทยาลัย โดยนักศึกษาจีนเพศชายและหญิง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 59.4 และ ร้อยละ 56.5 ตามลำดับ

2) ชั้นปีไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนในมหาวิทยาลัย โดยนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 1-2 และชั้นปีที่ 3-4 มีความพึงพอใจในระดับมากที่ใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 56.7 และ ร้อยละ 60.0 ตามลำดับ

3) ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนในมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยนักศึกษาจีนที่มีความพึงพอใจในระดับมาก ส่วนใหญ่มีการรับรู้ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยในระดับมาก (ร้อยละ 74.7)

4) ประสบการณ์ที่ได้รับขณะเรียนในมหาวิทยาลัย

มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนในมหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยนักศึกษาจีนที่มีความพึงพอใจในระดับมาก ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ดังกล่าวในระดับมาก (ร้อยละ 85.7)

5) การเตรียมความพร้อมก่อนมาเรียนในประเทศไทยมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนในมหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยนักศึกษาจีนที่มีความพึงพอใจในระดับมาก ส่วนใหญ่มีการเตรียมความพร้อมก่อนมาเรียนในประเทศไทย ในระดับมาก (ร้อยละ 91.7)

ตาราง 1 ร้อยละของความพึงพอใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการเรียนในมหาวิทยาลัย จำแนกตามปัจจัยต่างๆ

ปัจจัย	ความพึงพอใจของนักศึกษาจีน		χ^2	p-value
	น้อย	มาก		
เพศ				
ชาย	40.6	59.4	0.083	0.773
หญิง	43.5	56.5		
ชั้นปี				
1-2	43.3	56.7	0.077	0.781
3-4	40.0	60.0		
ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย				
น้อย	65.6	34.4	23.993	0.000
มาก	25.3	74.7		
ประสบการณ์ที่ได้รับขณะเรียนในมหาวิทยาลัย				
น้อย	64.3	35.7	36.750	0.000
มาก	14.3	85.7		
การเตรียมความพร้อมก่อนมาเรียนในประเทศไทย				
น้อย	49.6	50.4	13.960	0.000
มาก	8.3	91.7		

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาจีนมีความพึงพอใจต่อสิ่งแวดล้อมทางกายภาพมากที่สุด รองลงมาคือ การให้บริการด้านห้องสมุดและห้องทำงานเพื่อการค้นคว้า และความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาของอาจารย์ สะท้อนให้เห็นว่า มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตได้ดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์เพื่อนำไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยก้าวหน้า (Progressive University) ทั้งในด้านกายภาพและด้านการเรียนการสอน กล่าวคือ มหาวิทยาลัยได้ปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในให้มีบรรยากาศหรือทัศนียภาพที่ดีเพื่อสร้างเสริมบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ซึ่งมหาวิทยาลัยเคยได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดโครงการ “แมกไม้เมือง ระเบิดหน้าบ้านน่ามอง” ประเภทมหาวิทยาลัยในสวน ในส่วนของการบริการของห้องสมุดนั้น ได้ดำเนินการตามกลยุทธ์ในการเป็นมหาวิทยาลัยก้าวหน้าโดยได้ปรับพื้นที่การให้บริการเพื่อเป็นห้องสมุดสำหรับคนรุ่นใหม่ในลักษณะอนุประสงค์ เช่น การอ่าน การใช้อินเทอร์เน็ต การทำงานกลุ่ม การฝึกอบรมทักษะทางสารสนเทศเพื่อให้นักศึกษามีทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง การจัดกิจกรรมทางวิชาการ การพบปะสนทนา และมีการบริการมูคาแฟ

นอกจากนี้ ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและการถ่ายทอดเนื้อหาของอาจารย์นั้น พบว่า การเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาจีนในแต่ละกลุ่มเรียนนั้นมีนักศึกษาจีนที่มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยหลายระดับ และมีปัญหาในการสื่อสารหรือนำเสนองานด้วยภาษาไทยในชั้นเรียน ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนจึงใส่ใจนักศึกษาจีนทุกคนในการที่จะอธิบายเนื้อหาเพื่อให้นักศึกษาจีนได้เรียนรู้อย่างเข้าใจและทั่วถึง ประกอบกับการมีเอกสารประกอบการสอนหรือตำราของแต่ละวิชาที่ครบถ้วนเพื่อช่วยให้นักศึกษาจีนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ho, Li, Cooper & Holmes (2007) ที่พบว่า นักศึกษาจีนในประเทศนิวซีแลนด์มีความพึงพอใจต่อการเรียนและคุณภาพของอาจารย์ อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบที่แตกต่างจากงานวิจัยในต่างประเทศ กล่าวคือ งานวิจัยที่เก็บข้อมูลจากนักศึกษาจีนในประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ และออสเตรเลีย (Douglas, Douglas & Barnes, 2006; Lu, Le & Fan, 2012; Yuan, 2011) พบว่า นักศึกษาจีนมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนหรือการถ่ายทอดเนื้อหาของอาจารย์ อันเนื่องมาจาก

การมีปัญหาในด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นหลัก ประกอบกับบรรยากาศในชั้นเรียนของประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ และออสเตรเลียนั้นมีนักศึกษาที่มาจากหลากหลายชาติ รวมถึงมีนักศึกษาที่เป็นเจ้าของภาษาด้วย ซึ่งแตกต่างไปจากการเรียนที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ซึ่งมีกรแยกกลุ่มเรียนให้นักศึกษาจีนโดยเฉพาะหรือไม่ให้นักศึกษาจีนเรียนร่วมกับนักศึกษาคนไทย ซึ่งทำให้อาจารย์สามารถดูแลและถ่ายทอดเนื้อหาให้นักศึกษาจีนเข้าใจได้อย่างทั่วถึง ดังนั้นจึงส่งผลให้นักศึกษาจีนพึงพอใจในระดับค่อนข้างสูงต่อการถ่ายทอดเนื้อหาของอาจารย์

ในด้านความพึงพอใจของนักศึกษาจีน 3 ลำดับที่ต่ำสุด ได้แก่ การบริการด้านเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะ Wi-Fi ทั้งนี้เนื่องจากการให้บริการเครือข่าย Wi-Fi ของมหาวิทยาลัยในปัจจุบันยังไม่ทั่วถึงทุกอาคารเรียน และในด้านค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน รวมถึงด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน อาจเนื่องมาจากการเรียนในประเทศไทยนั้น จำเป็นที่จะต้องมียค่าใช้จ่าย เช่น ค่าเล่าเรียน และค่าหอพักที่สูงกว่าการเรียนในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

2. งานวิจัยนี้ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเรียนในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตของนักศึกษาจีนมี 3 ปัจจัย ได้แก่ ประสบการณ์ที่ได้รับขณะเรียนในมหาวิทยาลัย ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และการเตรียมความพร้อมก่อนมาเรียนในประเทศไทย สามารถนำมาอภิปรายผลตามแต่ละปัจจัยได้ดังนี้

2.1 ประสบการณ์ที่ได้รับในขณะที่เรียนในมหาวิทยาลัย: นักศึกษาจีนเห็นว่า การเรียนที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีส่วนช่วยพัฒนาความรู้และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้แก้ปัญหาได้จริง รวมถึงเห็นว่าการประสบการณ์การเรียนที่ผ่านมานั้นสามารถที่จะนำความรู้และทักษะทางธุรกิจที่ได้รับไปใช้ได้ในอนาคต ดังนั้นนักศึกษาจึงมีความพึงพอใจต่อการเรียนที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ซึ่งข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ DeShields Jr., Kara & Kaynak (2005) ที่พบว่า ประสบการณ์ที่ได้รับในขณะที่เรียนในมหาวิทยาลัยของนักศึกษา ทั้งที่ได้รับจากอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และในชั้นเรียน มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจต่อการเรียนในมหาวิทยาลัย

2.2 ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย: การรับรู้ของนักศึกษาจีนเกี่ยวกับภาพลักษณ์หรือชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตทั้งในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทย รวมถึงความรู้สึกประทับใจ

ที่มีต่อมหาวิทยาลัย ส่งผลให้นักศึกษารู้สึกพึงพอใจหรือชอบในการเรียนที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Songsathaphorn, Chen & Ruangjanases (2014) ที่เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาจีนในประเทศไทย พบว่า ภาพลักษณ์และชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางบวกต่อความพึงพอใจในภาพรวมต่อมหาวิทยาลัย เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Clemes, Cohen & Wang (2013) ที่พบว่า ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจต่อการเรียนของนักศึกษาจีน

2.3 การเตรียมความพร้อมก่อนมาเรียนในประเทศไทย: การที่นักศึกษาจีนมีการเตรียมความพร้อมก่อนมาเรียนในประเทศไทยทั้งทางด้านภาษาไทย ด้านการเรียน และด้านการใช้ชีวิต ได้ส่งผลต่อความพึงพอใจในการเรียนที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมา (Clemes, Cohen & Wang, 2013; Wang, Taplin & Brown, 2011) ซึ่งพบว่า ปัจจัยด้านการเตรียมความพร้อมก่อนเดินทางไปเรียนต่างประเทศของนักศึกษาจีนได้ส่งผลต่อระดับความพึงพอใจในการเรียนต่างประเทศ

3. งานวิจัยนี้พบว่า ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเรียนในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตของนักศึกษาจีน ได้แก่ เพศ และชั้นปี แม้ว่าปัจจัยเหล่านี้จะมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักศึกษาตามที่ผู้วิจัยได้ทบทวนจากงานวิจัยที่ผ่านมา (วิชชุตตา คัมภีร์เวช และ ปรีชา วิจิตรธรรมรส, 2557; Arambewela, Hall & Zuhair, 2004; British Columbia Ministry of Advanced Education, 2003; Tessema, Ready & Malone, 2012) ดังนั้น จึงสะท้อนให้เห็นว่า การที่นักศึกษาจีนจะมีความพึงพอใจต่อการเรียนในระดับใดก็ตามนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคล เนื่องจากความพึงพอใจดังกล่าวนั้นได้รับอิทธิพลจากปัจจัยภายนอกเป็นหลัก เช่น ประสบการณ์ที่ได้รับในขณะที่เรียนในมหาวิทยาลัย และภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตาม ข้อค้นพบจากงานวิจัยในครั้งนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาจีนในประเทศไทยของ Zhou, คุณวุฒิ คนฉลาด และสิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์ (2556) ซึ่งพบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาจีนไม่แตกต่างกันเมื่อจำแนกตามเพศและชั้นปี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะต่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากข้อค้นพบว่า นักศึกษาจีนมีความพึงพอใจในระดับมาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพภายในมหาวิทยาลัย การบริการของห้องสมุดและห้องทำงานเพื่อให้นักศึกษาค้นคว้าหรือเรียนรู้ด้วยตนเอง และกิจกรรมการเรียนการสอน/ความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาของอาจารย์ รวมถึงมีความพึงพอใจในประเด็นที่น้อยสุดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเรียน ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรพัฒนา/ปรับปรุงอย่างต่อเนื่องในด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ การเรียนการสอนและการให้คำปรึกษา หอพัก การจัดกิจกรรมทางสังคมและวัฒนธรรม และการให้บริการในด้านต่างๆ ของมหาวิทยาลัย เช่น ห้องสมุด และเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกในการลงทะเบียนและพาไปต่ออายุวีซ่า ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาจีนมีความรู้สึกคุ้มค่ากับการมาเรียนในประเทศไทย

1.2 จากข้อค้นพบว่า นักศึกษาจีนมีความพึงพอใจน้อยในประเด็นเกี่ยวกับการบริการด้านเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัย ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรพัฒนาระบบ Wi-Fi ให้ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ

1.3 จากข้อค้นพบว่า ประสบการณ์ที่ได้รับในขณะที่เรียนในมหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักศึกษาจีน ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรพัฒนาการเรียนการสอนที่มุ่งสร้างประสบการณ์ โดยเน้นการนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติ หรือเน้นให้นักศึกษาจีนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาจริง รวมถึงนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ในอนาคต

1.4 จากข้อค้นพบว่า ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการเรียนในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาจีน ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรประชาสัมพันธ์หรือสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะกลยุทธ์การพัฒนามหาวิทยาลัยไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยก้าวหน้า (Progressive University) ให้เป็นที่รู้จักหรือมีชื่อเสียงทั้งในประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

1.5 นักศึกษาจีนควรเตรียมความพร้อมก่อนมาเรียนในประเทศไทยทั้งในด้านภาษาไทย การเรียนและด้านการใช้ชีวิตในประเทศไทย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำวิจัยโดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาจีนที่กำลังศึกษาในหลักสูตรภาษาจีน ของวิทยาลัยนานาชาติจีน รวมถึงนักศึกษาจีนในระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรภาษาไทยและหลักสูตรนานาชาติ ทั้งนี้เพื่อทำความเข้าใจหรือเปรียบเทียบความพึงพอใจระหว่างนักศึกษาจีนที่เรียนในหลักสูตรต่างๆ

2.2 ควรทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับวิชาที่เปิดสอนให้กลุ่มนักศึกษาจีน ทั้งนี้เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนให้เหมาะสม

2.3 ควรทำวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อทำความเข้าใจในเชิงลึกกับกลุ่มนักศึกษาจีน ในประเด็นเกี่ยวกับประสบการณ์ สภาพปัญหา และการปรับตัวของนักศึกษาจีน เกี่ยวกับการเรียนและการใช้ชีวิตในประเทศไทย

เอกสารอ้างอิง

- วิชชุดา คัมภีร์เวช และ ปรีชา วิจิตรธรรมรส. (2557). ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการจัดการสถานศึกษา โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร, **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี**, 25(1), 98-117.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2556). **นักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2554**. กรุงเทพฯ: สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- Zhou, X., คุณวุฒิ คนฉลาด และ สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจีน วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา. **วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา**, 8(1), 34-46.
- Arambewela, R. & Hall, J. (2008). A Model of Student Satisfaction: International Postgraduate Students from Asia, **European Advance in Consumer Research**, 21(4), 129-135.
- Arambewela, R., Hall, J. & Zuhair, S. (2004). The Relevance of Demographic Variables in Assessing Student Satisfaction: A Study of International Postgraduate Students, in **ANZMAC 2004: Marketing Accountabilities and Responsibilities, Conference Proceedings**, ANZMAC, Dunedin, N.Z.
- Berkeley International Office. (2011). **International Student Needs Assessment April 2011**. Retrieved April 11, 2014, from http://internationaloffice.berkeley.edu/needs_assessment
- British Columbia Ministry of Advanced Education. (2003). Understanding Student Satisfaction, **BC College & Institute Student Outcomes**, 3(1), 1-4.
- Clemes, M. D., Cohen, D. A. & Wang, Y. (2013). Understanding Chinese University Students' Experiences: An Empirical Analysis, **Asia Pacific Journal of Marketing and Logistics**, 25(3), 391-427.
- DeShields Jr., O. W., Kara, A. & Kaynak, E. (2005). Determinants of Business Student Satisfaction and Retention in Higher Education: Applying Herzberg's Two-Factor Theory, **International Journal of Educational Management**, 19(2), 128-139.
- Douglas, J., Douglas, A. & Barnes, B. (2006). Measuring Student Satisfaction at a UK University, **Quality Assurance in Education**, 14(3), 251-267.
- Henze, J. & Zhu, J. (2012). Current Research on Chinese Students Studying Abroad, **Research in Comparative and International Education**, 7(4), 90-104.

- Ho, E. S., Li, W. W., Cooper, J. & Holmes, P. (2007). **The Experiences of Chinese International Students in New Zealand**. Hamilton: The University of Waikato.
- Lu, J., Le, T. & Fan, W. (2012). The Challenges Chinese Students Face in Australia, **International Journal of Innovative Interdisciplinary Research**, 1(3), 1-9.
- Maringe, F. & Gibbs, P. (2009). **Marketing Higher Education Theory and Practice**. Maidenhead, England: Open University Press.
- Songsathaphorn, P., Chen, C. & Ruangkanjanases, A. (2014). A Study of Factors Influencing Chinese Students' Satisfaction toward Thai Universities, **Journal of Economics, Business and Management**, 2(2), 105-111.
- Stoltenberg, G. (2011). **Investigation the Concept of Student Satisfaction: The Case of International Students at the UIO**. Master Thesis, Faculty of Education, Institute for Educational Research, University of Oslo.
- Tessema, M., Ready, K. & Malone, C. (2012). Effect of Gender on College Students' Satisfaction and Achievement: The Case Study of a Midsized Midwestern Public University, **International Journal of Business and Social Science**, 3(10), 1-11.
- UNESCO Institute for Statistics. (2012). **Global Flow of Tertiary-Level Students**. Retrieved February 3, 2014, from <http://www.uis.unesco.org/education/Pages/international-student-flow-viz.aspx>
- Wang, Q., Taplin, R. & Brown, A. M. (2011). Chinese Students' Satisfaction of the Study Abroad Experience, **International Journal of Educational Management**, 25(3), 265-277.
- Yang, Y., Li, M. & Sligo, F. (2008). **Chinese International Students' Satisfaction Levels with Their Learning Experiences in New Zealand**. Retrieved March 9, 2014, from http://www.researchgate.net/profile/Frank_Sligo/publication/228432481_Chinese_international_students%27_satisfaction_levels_with_their_learning_experiences_in_New_Zealand/file/3deec529fefa14e56e.pdf
- Yuan, W. (2011). Academic and Cultural Experiences of Chinese Students at an American University: A Qualitative Study, **International Communication Studies**, 20(1), 141-157.